

РЕШЕНИЕ

№ 16843

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9283** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България. Образувано е по жалба, подадена от Х. М. Ф. /Н. М. Ф./, [дата на раждане], гражданин на Б., с адрес: [населено място], общ. Б., [улица] и адрес за получаване на съобщения и призовки: [населено място], Местността „Ш. - Ш.24“, сграда ВОЯ Ф., срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, рег.№ 5364р-20433/20.08.2024 г., издаден от заместник – директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, на осн. чл.24и от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

В жалбата се излагат твърдения, че процесният отказ е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалноправните разпоредби. Твърди се, че възприетото от административния орган обстоятелство за наличие на задължения към бюджета от страна на работодателя „Воя Фешън“ ООД, не отговаряло на действителността, както и че твърдените задължения не са установени с влязъл в сила акт на компетентен орган. В тази връзка е посочено, че към момента на подаване на заявлението и в изпълнение на указанията на Дирекция „Миграция“, работодателят „Воя Фешън“ ООД е изпратил удостоверение по чл.87 от ДОПК за наличие или липса на задължения, от което било видно, че дружеството няма публични задължения. Относно цитираните в Отказа данни от извършени справки на 23.01.2024 г., 26.06.2024 г. и на 08.08.2024 г. е посочено, че същите отразяват периоди, в които дружеството е било в процес на проверка, в резултата на която са издадени два Акта за прихващане или възстановяване от 02.07.2024 г. и от 06.08.2024 г., като видно от удостоверение от 03.09.2024 г. за наличие или липса на задължения, към 03.09.2024 г. дружеството няма

задължения. Иска се отмяна на Отказа и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноси и е направено евентуално възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява. Депозирано е становище от 03.12.2024 г. /л.77/ по същество на спора.

Ответникът – заместник - директор на Дирекция "Миграция" - МВР, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., оспорва жалбата. Счита, че административният орган правилно и мотивирано е издал процесния отказ, тъй като безспорно е установил с извършените на 23.01, 26.06 и на 08.08.2024 г. проверки в регистъра на НАП, че към тези дати дружеството, подал заявлението за продължително пребиваване в Република България на жалбоподателя, има задължения към бюджета. По отношение на твърдението в жалбата, че при ответника е постъпило удостоверение от 08.02.2024г. по чл. 87 ДОПК, уточнява, че след извършена проверка е установено, че такова удостоверение не е постъпвало, тъй като имейл адресът на Дирекция „Миграция“ е „[електронна поща]“, докато в жалбата е посочено, че удостоверението е изпратено на имейл „[електронна поща]“, без точка пред „110“, от което следва, че същото не е изпратено на надлежния електронен адрес. Сочи, че Отказът е мотивиран и със становището на Агенцията по заетостта. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав, като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по заявление с рег. № 536500-4877/23.11.2023 г. /л.61/ по описа на група „Миграция“ - ОДМВР Б. /л.61/. Заявлението е подадено от работодателя на Х. М. Ф. /Н. М. Ф./ - „ВОЯ ФАШИОН“ ООД, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Към заявлението са приложени следните документи: копие на паспорт № EF0032113 на Х. М. Ф. /Н. М. Ф., издаден от властите на Б. със срок на валидност до 08 декември 2024 г. /л.64 - гръб/, документ, издаден от българските власти в полза на Х. М. Ф., удостоверяващ разрешение за пребиваване и работа в Република България, със срок на валидност до 13.01.2024 г., декларация от А. И. К., ЕГН [ЕГН], в уверение на това, че предоставя собственото си жилище, находящо се в [населено място], [улица], [община], за ползване на Х. М. Ф. по време на пребиваването му в Република България; Трудов договор № 1506/10.02.2023 г., сключен между жалбоподателя и „ВОЯ ФАШИОН“ ООД и допълнително споразумение към него № 1506/13.02.2023 г. /л.69 и л.69 – гръб/ и др.

С писмо, рег. № 536400-71166/04.02.2023 г. /л.56/, заместник – директорът на Дирекция „Миграция“ е изпратил заявление, рег. № 536500-4877/23.11.2023 г., подадено от „ВОЯ ФАШИОН“ ООД за Х. М. Ф., с приложените към него документи, до Агенция по заетостта и до Държавна агенция „Национална сигурност“ за становища.

В отговор на писмо, рег. № 536400-71166/04.02.2023 г., заместник – изпълнителния директор на Агенция по заетостта е отговорил на Дирекция „Миграция“ /л.12/, че при извършена проверка в регистъра на НАП за наличие или липса на задължения по чл.87, ал.11 от ДОПК от страна на

заявителя - „ВОЯ ФАШИОН“ ООД било установено, че дружеството има задължения към бюджета. Посочено е, че съгласно чл.11, ал.1, т.8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, в случай че работодателят им има парични задължения по смисъла на чл.162, ал.2 от ДОПК. В тази връзка е предоставена възможност за представяне на допълнителни документи от страна на заявителя, с оглед отстраняване на установените нередовности.

С писмо, рег. № 536400-9506/05.02.2024 г., изпратено на електронния адрес на „ВОЯ ФАШИОН“ ООД /л.54/, дирекция „Миграция“ е препратила отговора от Агенция по заетостта и е определила 7 –дневен срок за изпълнение на дадените с него указания. В писмото е посочено, че документите следва да бъдат изпратени на адрес: [населено място], [улица], гише № 21, Дирекция „Миграция“ или в група „Миграция“ при ОДМВР Б. или на имейл адрес „[електронна поща].

На 12.08.2024 г., Агенция по заетостта е депозирала отрицателното становище № СМ - 13546 от същата дата /л.52/, според което при направени проверки на 23.01.2024 г., 26.06.2024 г., и 08.08.2024 г. в регистъра на Националната агенция по приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, било установено, че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД има задължения към бюджета. Посочено е, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла по чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване.

На 20.08.2024 г. е издаден обжалвания Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, рег.№ 5364р-20433 /л.44-45/, от заместник-директора на Дирекция "Миграция"- МВР, който е мотивирал същия с посочените в отрицателното становище на Агенция по заетостта обстоятелства, на база на които е формирал извод, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

По делото са представени следните писмени доказателства:

Удостоверение за наличие или липса на задължения, изх. № 320202400036081/08.02.2024 г. /л.15/, издадено от ТД СДО, в което е посочено, че „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД, с адрес за кореспонденция: [населено място], Местността „Ш. - Ш.24“, представлявано от Н. Й. К., няма задължения.

Акт за прихващане или възстановяване № П-32003224113376-004-001/02.07.2024 г. /л.16/ и Акт за прихващане или възстановяване № П-32003224132561-004-001/06.08.2024 г. /л.27/, видно от които задълженията на дружеството са прихванати и не е налице остатък за прихващане или възстановяване.

Удостоверение за наличие или липса на задължения, изх. № 320202400241239/03.09.2024 г./л.41/, издадено от ТД СДО, в което е посочено, че „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД, с адрес за кореспонденция: [населено място], Местността „Ш. - Ш.24“, представлявано от Н. Й. К., няма задължения.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо правен интерес, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган - заместник - директора на Дирекция "Миграция", оправомощен със Заповед №5364з-4651 от 08.10.2015 г. /л.48/ и заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022 г./ л.47/. Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

По делото не е спорно, че в становището на Агенцията по заетостта е посочено, че при направени проверки в регистъра на Националната агенция за приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е установено, че работодателят - заявител „ВОЯ ФАШИОН“ ООД има задължения към бюджета.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/, не се предоставя разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни, когато работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от ДОПК, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията, или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване.

От представените доказателства обаче се установява, че в изпълнение на указанията, дадени на заявителя с писмо, рег. № 536400-9506/05.02.2024 г. /л.54/, до Дирекция „Миграция“ - МВР е изпратено удостоверение за наличие или липса на задължения, изх. № 320202400036081/08.02.2024 г. от работодателят на имейл „[електронна поща]“, от което е видно, че към тази дата „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД „няма задължения“. От приложените по делото Акт за прихващане или възстановяване с номер П-32003224113376-004-001 от 02.07.2024 г. и Акт за прихващане или възстановяване с номер П-32003224132561-004-001 от 06.08.2024г., както и от представеното Удостоверение от 03.09.2024 г. по чл.87 от ДОПК се установява, че работодателят няма задължения към държавния бюджет. Същевременно, ответника не представя доказателства по административната преписка, че работодателят „ВОЯ ФЕШЪН“ ООД има установени данъчни задължения към бюджета, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, съгласно чл.11, ал.1, т.8 от ЗТМТМ. В съдебно заседание, процесуалният представител на ответника излага съображения, че Удостоверение изх. №320202400036081/08.02.2024 г. по чл.87 от ДОПК за липса на задължения на дружеството-работодател е било изпратено на грешен електронен адрес. Настоящият състав следва да отбележи, че на л.14 от делото жалбоподателят е представил доказателства, че на 08.02.2024г. е изпратено удостоверението по чл.87 от ДОПК /посочено по горе/ на електронен адрес: „[електронна поща]“,чрез които са разменяли книжа страните. Дори и да с приеме, че е допусната техническа грешка при изписване на имейла, това обстоятелство не е достатъчно, за да обоснове мотивите на органа за отказ в хипотезата на чл.24и от ЗЧРБ. Към датата на издаване на отказа 20.08.2025г., заявителят не е имал задължения, съгласно удостоверението по чл.87 от ДОПК, издадено на 03.09.2024г.

Безспорно, в становището на Агенцията по заетостта в хода на административната процедура, преди издаване на отказа е посочено, че при направени проверки в регистъра на Националната агенция за приходите за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 11 от ДОПК е установено, че работодателят - заявител „ВОЯ ФАШИОН“ ООД има задължения към бюджета, но същевременно не е посочен размера на задълженията и от какво произтичат. Данъчните задължения се установяват с ревизионен акт, съгласно чл. 108, ал. 1 от ДОПК. Алтернативата е разписана в ал. 2 на същия текст за случаите, в които не е издаден ревизионен акт в срока по чл. 109 от ДОПК и е подадена данъчна декларация. Тогава установените с данъчната декларация задължения са окончателни. Видно от представените А. /акт за прихващане и възстановяване/ дружеството-работодател е регистрирано по ЗДДС и в процесния период /по издаване на административния акт и извършваните проверки от Агенцията по заетостта/ по повод подадените месечни декларации по ЗДДС, дружеството е декларирало данък за възстановяване и прихващане по реда на ДОПК. Съгласно чл.128 ал.1 от ДОПК гражданите и юридическите лица могат да искат прихващане и възстановяване от държавата на данъчни задължения, които са

недължимо платени или недължимо събрани. Съгласно чл.129, ал.5 от ДОПК, органът по приходите е длъжен в 30-дневен срок от представяне на влязъл в сила съдебен или административен акт да извърши проверка и възстанови или прихване изцяло посочените в акта суми заедно с дължимата лихва по чл.129, ал. 6 от ДОПК. Декларираните суми за внасяне на ДДС, съгласно месечните декларации са били внесени и след приспадане и допълнителни вноски, дружеството не е имало задължения, което е видно и от представеното Удостоверение от 03.09.2024г./л.41/. Следва да се посочи и, че според ТР№16/75г. на ОСГК на ВС е възможно фактическите основания за издаване на акта да са изложени в други подготвителни документи по издаването му, в който обхват не попада становището на Агенция по заетостта, тъй като с него не се установяват задължения, така както с влязъл в сила акт /арг. чл.11, ал.1, т.8 от ЗТМТМ/. Ето защо, становището на Агенцията по заетостта не може да замести мотивите към отказа, доколкото те не кореспондират с посочените разпоредби от чл. 24и ЗЧРБ, на които се е позовавал административния орган при издаване на оспореният акт – наличие на данъчни задължения на дружеството работодател. В мотивите на отказа не е посочен конкретен влязъл в сила акт, от който да следва твърдението за наличие на данъчни задължения, което обстоятелство може да се приравни на липса на мотиви относно отказа за издаване на разрешение за продължително пребиваване на жалбоподателят именно на основание чл.24и от ЗЧРБ. Спазването на изискванията за мотивираност на акта е от съществено значение, тъй като липсата на мотиви пречатства, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК. Освен това към издаването на отказа не се установява фактическото основание за посоченото правно – наличието на задължения, а се опровергава от представеното удостоверение. Съгласно чл.142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а новите факти от значение за делото – към устните състезания. В този смисъл удостоверението от 03.09.2024г. обосновава противоречие на отказа с разпоредбата на чл.24и от ЗЧРБ.

От изложеното следва, че обжалваният отказ е немотивиран с наличие на фактическо основание, при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл.35 от АПК и съответно издаден в противоречие с материалния закон.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният Отказ за издаване на издаване на разрешение за продължително пребиваване на Х. М. Ф. е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото на 24.11.2023г. от Х. М. Ф. заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване, при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски за държавна такса в размер на 10 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република

България, рег. № 5364р-20433/20.08.2024 г., издаден от заместник – директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, на осн. чл.24и от Закона за чужденците в Република България, на Х. М. Ф., [дата на раждане] , гражданин на Б..

ИЗПРАЩА преписката на зам.директор на Дирекция „Миграция“ – МВР за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя Х. М. Ф. съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

ОСЪЖДА Дирекция “Миграция“-МВР да заплати на Х. М. Ф. разноси по делото в размер на 10 лв. /десет лева/.

Решението може да се обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪ

ДИЯ: